

11a edició

MC

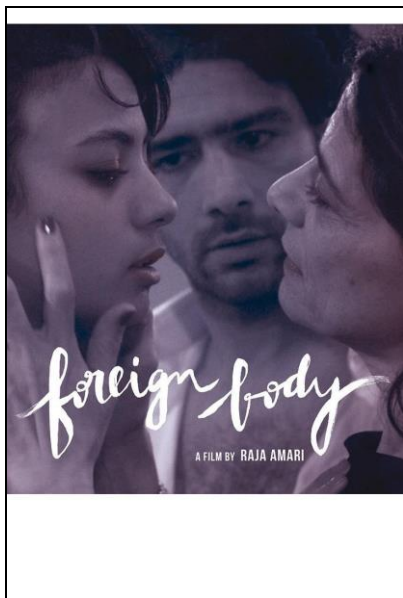
LA MOSTRA
DE CINEBAIX

Foreign body / Jassad Gharib

Direcció: Raja Amari

Països: França i Tunísia (2016)

Fitxa tècnica

Guió Raja Amari **Fotografia** Aurélien Devaux **Interpretació** Hiam Abbass, Sarra Hannachi, Salim Kechiouche, Marc Brunet **Durada** 92 min **Gènere** Ficció (drama)
Llengües Francès i àrab amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Samia és una jove que arriba il·legalment a França al final de la revolució a Tunísia. Aclaparada per la possibilitat que el seu germà islamista, a qui va denunciar, descobreixi el seu parador, troba refugi primer a casa d'Imed, un conegut del seu poble, i després a casa de Christine, per a la qual treballa. Envoltada per ella i per un nou entorn, Samia veurà com la barreja de desig i por exacerba les tensions i dificulta el seu recorregut cap a la llibertat. (Cineuropa)

Crítica

'Foreign Body': un relat magnètic sobre la immigració

2017.02.20 - BERLÍN 2017: La tunisiana Raja Amari teixeix, al voltant de la història d'una immigrant clandestina, un estudi implacable sobre l'atracció dels cossos i els contorns de l'individu

El quart llargmetratge de la guionista i directora **Raja Amari**, que abans d'assistir a la Fémis (l'escola nacional de cinema de França) va estudiar dansa al Conservatori de Tunísia, obté la seva increïble força de l'atenció efusiva als moviments i de l'atracció dels cossos, seguint una dinàmica triangular semblant (fins i tot en els noms dels personatges) a la de la primera pel·lícula, *Red satin*, però aquesta vegada en el context de la immigració clandestina. Aquests dos camps d'exploració s'evocuen en el títol **Foreign Body**, i com en el títol, s'enllacen amb una coherència i una sensualitat extraordinàries.

Foreign body, presentada al Festival de Berlín, comença brutalment amb un moviment d'expulsió (complementat amb una immersió). Veiem com les persones llançades al mar ascendeixen a la superfície preses del pànic i es dispersen silenciosament, deixant enrere algunes pertinences (un biberó, un passaport tunisià...), trossos de vides que vénen de lluny i que van a parar a les algues. La commoció per la manera en què inicia la història, que segueix a Samia (**Sarra Hannachi**), una jove tunisiana que arriba clandestinament a Lió i que a poc a poc s'integrarà en aquest nou univers alhora que aconsegueix la seva llibertat, rondarà la pel·lícula fins al final, com un malson incessant, una barreja entre el trauma i l'amenaça.

No sabem com Samia arriba a Lió, però el que importa no és el viatge, sinó la seva incorporació (i la determinació que demostra i que es pot llegir en el seu bell rostre). El primer a obrir-li la porta és Imed (**Salim Kechiouche**), un noi seductor que la tracta amb la tendresa d'un germà gran abans de revelar, quan veu que mostra una mica el cos enmig d'un tòrrid ball, una possessivitat subconscient i perturbadora. La jove, que evoluciona com l'aigua que flueix, no triga a trobar un nou allotjament casa d'una dona adinerada que acaba de perdre el seu marit (**Hiam Abbass**, també actriu a *Red satin*). Tot i tenir cognom francès, els orígens de Leïla s'albiren de vegades, i posseeix una mirada particular que sembla amagar un secret. Sorgeix entre ambdues una relació sensible i fosca alhora, que es nodreix de les seves reticències i de la seva capacitat d'abandonament; una relació complexa i fluïda, com un joc de miralls en què s'intercanvien els rols constantment i que també suggereix, completada per la figura de la mare que roman a Tunísia, quelcom molt bell sobre les dones àrabs: una distància (la mateixa que no tenen els homes de la pel·lícula, especialment el gran absent, el germà devot l'ombra del qual se sent durant tota la història), una complicitat especial.

La triangulació del binomi femení d'Imed afegirà una càlida sensualitat i l'ambigüitat dels sentiments que circulen al llarg de la pel·lícula entre els personatges, lliurement, com si es tractés d'una cosa natural. A mesura que es desplega aquesta magnètica dansa, el mateix cos, al principi masegat i oprimat, s'allibera i segueix els desitjos sense crear més lligams que els emocionals i voluntaris, sense obligacions (ni tan sols una cega lleialtat familiar). Paral·lelament, el tema del vestuari, hàbilment brodat a l'interior de la trama, remet en primer lloc a la vestimenta que connota una posició social (per procedència o condició), o aquell darrere del qual podem passar desapercebuts, per convertir-se més tard en el teixit que despulla després de les derrotes, l'estoig femení amb què vam jugar i que s'intercanvia, així com el petit fular d'acolorida seda que passa de l'olor d'un coll a un altre, sense distinció de sexes i que complementa l'epíleg amb les seves ondulacions melancòlicament evocadores i solitàries que ofereixen a l'espectador, profundament commocionat en cos i ànima, una última imatge superba on deixar que la ment continuï surant.

[...]

Bénédicte Prot – cineuropa.org

“Foreign Body”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema RiverRun 2017: Guanyadora del Premi del Jurat al Millor Guió

Festival Internacional de Cinema RiverRun 2017: Nominació al Premi del Jurat a la Millor Narrativa

Raja Amari

Filmografia com a directora

2016 *Corps étranger*
2014 *Printemps tunisien* (pel·lícula de televisió)
2009 *Anonymes*
2004 *Seekers of Oblivion* (documental)
2002 *Rojo oriental*
2001 *One Evening in July* (curt)
1998 *Avril* (curt)

Biografia

Nascuda el 1971 a Tunis, Tunísia. Va estudiar a l'escola de cinema La Fémis a París. Després d'una primera prova cinematogràfica amb un curtmetratge, la jove directora debutà en el llargmetratge amb una història de passió i emancipació. Coproduïda per França i Tunísia, *Satin Rouge* va aconseguir el premi a la millor pel·lícula al Festival de Cinema de Torí i la millor promesa al Festival Internacional de Cinema de Seattle.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

